

Vergaderjaar 1987-1988

20462

Uitvoering van het op 20 mei 1980 te Luxemburg tot stand gekomen Europese Verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen, uitvoering van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen alsmede algemene bepalingen met betrekking tot verzoeken tot teruggeleiding van ontvoerde kinderen over de Nederlandse grens en de uitvoering daarvan

B

ADVIES RAAD VAN STATE**NADER RAPPORT**

Aan de Koningin

Aan de Koningin

's-Gravenhage, 11 januari 1988

's-Gravenhage, 10 februari 1988

Bij Kabinetsmissive van 11 september 1987, no. 84, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Justitie, mede namens de Staatssecretaris van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt een voorstel van wet met memorie van toelichting, houdende

1. uitvoering van het op 20 mei 1980 te Luxemburg tot stand gekomen Europese Verdrag betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen inzake het gezag over kinderen en betreffende het herstel van het gezag over kinderen (Trb. 1981, 10);

2. uitvoering van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag inzake de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen (Trb. 1986, ...);

3. algemene bepalingen met betrekking tot verzoeken tot teruggeleiding van ontvoerde kinderen over de Nederlandse grens en de uitvoering daarvan.

Blijkens mededeling van de directeur van Uw Kabinet van 11 september 1987, nr. 85 machtigde Uwe Majesteit de Raad van State om zijn advies betreffende het bovenvermelde voorstel rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 11 januari 1988, nr. W03.87.0460 moge ik U hierbij aanbieden.

1. Sinds 25 juli 1987 bepaalt artikel 12, tweede lid, van de Grondwet dat voor het binnentreden tegen de wil van de bewoner voorafgaande legitimatie en mededeling van het doel van het binnentreden vereist zijn, behoudens de bij de wet gestelde uitzonderingen.

In artikel 9, derde lid, en in artikel 13, zesde lid, van het wetsvoorstel wordt artikel 926 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Stb. 1896, 156) van overeenkomstige toepassing verklaard. Naar het oordeel van de Raad van State dient een uitzondering als bedoeld in de Grondwet te worden gemaakt voor die gevallen waarin binnentreding vereist is ter uitvoering van de voorgestelde regeling. Binnentreding moet daarbij immers ook mogelijk zijn, bijvoorbeeld indien de bewoner niet reageert op kloppen of bellen (vergelijk het derde voorbeeld genoemd op bladzijde 6 van de memorie van toelichting bij de overwegingswet, Kamerstukken II 1984/85, 19 013, nr. 3, bladzijde 6, derde streepje).

2. In de slotalinea van de toelichting op artikel 2 wordt gesteld dat de delegatiebepaling die in artikel 17 wordt voorgesteld eventueel de oplossing kan brengen voor de gevallen die niet door een van de beide verdragen worden bestreken. De Raad is van oordeel dat, voor zover zal blijken dat voor die gevallen een regeling nodig is, artikel 17 geen uitkomst kan bieden. Artikel 17 kan, blijkens zijn tekst en de toelichting daarop, slechts de uitvoering van het in de wet geregelde betreffen. Het leent zich naar het oordeel van de Raad daarom niet voor de hier beoogde toepassing. De slotzin van de toelichting op artikel 2 ware dan ook te schrappen. In dit verband wijst het college op het kabinetsstandpunt inzake het eindrapport van de Commissie Wetgevingsvraagstukken dat erop neerkomt dat de wetgever alle hoofdelementen van een regeling moet vaststellen waarmee duidelijkheid wordt verschaft over haar bereik, over de normen die de wetgever wenselijk acht en over de hoofdlijnen van het beleid (Kamerstukken II 1986/87, 20 038, nr. 2, bladzijde 6).

3. Voor enkele redactionele kanttekeningen moge het college verwijzen naar de bij het advies behorende bijlage.

1. De Raad merkt op dat sinds 25 juli 1987 ingevolge artikel 12, tweede lid, van de Grondwet voor het binnentreden tegen de wil van de bewoner voorafgaande legitimatie en mededeling van het doel van het binnentreden vereist zijn, behoudens bij de wet gestelde uitzonderingen. Nu de voorgestelde regeling voorziet in binnentreden tegen de wil van de bewoner, dient naar het oordeel van de Raad zo'n uitzondering te worden gemaakt voor de gevallen waarin binnentreden is vereist en de bewoner niet reageert op kloppen of bellen. Naar aanleiding hiervan merk ik op, dat de uitzondering op de bedoelde verplichtingen voor gevallen waarin de naleving daarvan feitelijk onmogelijk is, in algemene zin zal worden geregeld blijkens artikel 1, tweede lid, van de voorgestelde Algemene wet op het binnentreden (Wetsvoorstel 19 073).

2. De Raad maakt bezwaar tegen de slotzin van de toelichting op artikel 2 van het wetsvoorstel waarin wordt gesteld dat de delegatiebepaling van artikel 17 eventueel een oplossing kan brengen voor gevallen die niet door een van de beide verdragen worden bestreken. De Raad merkt op dat de delegatiebepaling slechts kan worden gebruikt wanneer het gaat om uitvoering van de wet, niet voor aanvulling. De gewraakte zin lijkt zulks te miskennen. Ik ben het met de Raad eens dat de zin de indruk kan wekken dat de in artikel 17 getrokken grenzen van de delegatiebevoegdheid niet nauwkeurig in het oog zijn gehouden. De zin kan daarom, zoals de Raad ook voorstelt, beter vervallen.

3. De Raad verwijst naar de bijlage van zijn advies voor enkele redactionele kanttekeningen op het voorstel en de toelichting. In het

gewijzigde voorstel met toelichting is met deze kanttekeningen rekening gehouden.

4. Ik heb nog aanleiding gevonden tot een kleine wijziging van het voorstel op twee punten. In de eerste plaats is in artikel 13 lid 1 toegevoegd na het woord «gedwongen»: «afgifte van een internationaal ontvoerd kind aan degenen aan wie het gezag daarover toekomt en de». Deze verruiming heeft ten doel te verduidelijken dat onder de werking van artikel 13 ook valt het geval dat de afgifte geschiedt aan de met het wettige gezag beklede ouder die zich naar Nederland heeft begeven om een kind dat krachtens rechterlijk bevel aan hem of haar moet worden teruggegeven te ontvangen, waarna deze ouder met het kind terugkeert naar het buitenland. Voorts is aan het voorstel een inwerkingtredingsbepaling toegevoegd (artikel 18) om de inwerkingtreding van de verdragen en de uitvoeringswet te kunnen coördineren.

De Raad van State geeft U in overweging het voorstel van wet te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

De Vice-President van de Raad van State,
W. Scholten

Lijst van redactionele kanttekeningen, behorende bij het advies no. W03.87.0460 van de Raad van State van 11 januari 1988

– In het intitulé, de considerans en artikel 1 van het voorstel alsmede in de memorie van toelichting dient de vindplaats van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage tot stand gekomen verdrag (Trb. 1987, 139) te worden weergegeven.

– Op bladzijde 26 van de memorie van toelichting dient in de eerste alinea de aanduiding centrale raad te worden gewijzigd in: centrale

Ik veroorloof mij U in overweging te geven het hierbij gevoegde voorstel van wet en de memorie van toelichting te zenden aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes